

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1002/2020

13.10.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика (кривично дело тешка крађа из члана 236. став 1. тачка 1. у вези члана 22. и члана 45. Кривичног законика Републике Македоније), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног, адвоката Слободана Стевовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Кре 1/20 од 03.07.2020. године и Вишег суда у Ужицу Кв 135/20 од 14.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Ужицу Кре 1/20 од 03.07.2020. године и Вишег суда у Ужицу Кв 135/20 од 14.07.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу Кре 1/20 од 03.07.2020. године, одређено је да трошкови награде браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Слободана Стевовића износе 63.300,00 динара и падају на терет буџетских средстава суда те да ће исти бити исплаћени у року од 60 дана, по правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Ужицу Кв 135/20 од 14.07.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Кре 1/20 од 03.07.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 483. ЗКП, бранилац окривљеног по службеној дужности, адвокат Слободан Стевовић поднео је захтев за заштиту законитости „из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. ЗКП (неправилна одлука о трошковима кривичног поступка), уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијана решења преиначи тако што ће браниоцу признати трошкове кривичног поступка у пуном износу од 168.750,00 динара увећане за трошкове настале у жалбеном поступку у износу од 30.000,00 динара као и трошкове за подношење захтева за заштиту законитости у

износу од 60.000,00 динара или да побијана решења укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење“.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Слободана Стевовића, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 485. ЗКП када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога таксативно набројаних овом одредбом (члана 485. ЗКП), учињених у првостепеном и поступку пред другостепеним судом и то у року од 30 дана од када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Дакле, из цитираних одредби јасно произлази да бранилац окривљеног може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда закона таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, које су учињене на штету окривљеног.

Имајући у виду да су браниоцу по службеној дужности, побијаним правноснажним решењима досуђена награда и нужни издаци, те да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео против наведених решења у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, то у смислу цитираних законских одредби, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног по службеној дужности, у конкретном случају није овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости.

Имајући у виду напред наведено Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић